

РЕШЕНИЕ

№ 3730

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 10.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2647** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Ц. И. Т. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – С.-град. Жалбоподателката твърди, че разпореждането и потвърждаващото го решение са постановени от териториално некомпетентни органи, че са издадени в нарушение на изискването за форма – доколкото са неясни и непълни, при съществени процесуални нарушения - била лишена от правото да участва в производството, не и била предоставена административната преписка за запознаване и не и била предоставена възможност да сочи доказателства и да оспорва наличните по преписката, както и в нарушение на материалния закон – правомощието на административния орган да извършва проверки и да ревизира свои предходни констатации било погасено по давност, налице били влезли в сила разпореждания, които не са били отменени до момента, а отделно от това било недопустимо да се

отменя влязъл в сила акт. По отношение на спирането на пенсията за инвалидност поради общо заболяване сочи, че то е нищожно и в противоречие с Конституцията и всички разпоредби на КСО. Конкретно сочи, че с изм. на КСО от април 2020г. било забранено преустановяването на предоставяне на такъв вид плащания и социални помощи, ако те са под минималният размер за страната или под 650лв. По изложените съображения се прави искане съдът да отмени решението на директора на ТП на НОИ.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендира разноси по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

С молба вх. 474 от 23.06.2000г. Ц. Т. е поискала да и бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С разпореждане № 22 от 05.07.2000г. на ръководител „ПО“ при ТП на НОИ – С., исканата пенсия е отпусната в минимален предварителен размер, а с разпореждане № 59 от 23.08.2000г., издадено от длъжностното лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ – С., пенсията е определена в окончателен размер на база представените от жалбоподателката документи. С последващи разпореждания на същия орган пенсията е осъвременявана и преизчислявана въз основа на подавани от Т. заявления. Със заявление вх. № 3019-18-60 от 06.06.2018г. и заявление № 2182 -18-430 от 06.06.2018г., подадени в ТП на НОИ – С., жалбоподателката е поискала личната и пенсия да и бъде изплащана по настоящ адрес в [населено място] и да и бъде зачетен допълнително осигурителен стаж и осигурителен доход, придобит след пенсионирането.

По този повод е започнала проверка на новозаявените обстоятелства и на първоначално зачетените данни. Установени са обстоятелства, преценени като поставящи под съмнение достоверността на част от документите относно заявления осигурителен стаж и доход, поради което с писмо с изх. № 2175 – 18 – 20 #1 от 15.02.2019г. на Началник отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ – С. от ръководителя на [фирма] – С. е изискано да бъде представено удостоверение обр. УП – 3 за периода от 20.11.1967г. до 25.01.1995г., както и да бъде извършена проверка на данните, посочени в издадените от същия осигурител Удостоверение образец УП-2 с изх.

№11-00-68/20.06.2000 г. и Удостоверение образен УП-2 с изх. №12-00-27/26.06.2001 г. В отговор, в ТП на НОИ - С. е постъпило Писмо вх. № 2175-18-20#2/06.03.2019 г., към което е приложено изисканото удостоверение обр. УП-3. С последното е потвърден стажът на жалбоподателката за горепосочения период. Предвид липсата на потвърждаване достоверността на останалите два документа - удостоверения обр. УП-2, също издадени от осигурителя [фирма] - С., с Писмо с изх. №2175-18-20#4/21.03.2019 ч. на началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ - С. до директор на дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ при ТП на НОИ - С.-град е изискано да бъде извършена проверка относно достоверността на същите, както и на Удостоверение образец УП-3 с изх. №31/05.03.2019 г. Резултатите от проверката са обобщени в Констативен протокол №КП-5-21-00602477/02.08.2019 г., съставен от контролен орган на ТП на НОИ - С.-град, постъпил в ТП на НОИ - С. на 14.08.2019 г. Видно от констатациите, обективирани в протокола, издаденото от осигурителя [фирма] - С. Удостоверение образец УП-3 с изх. №31/05.03.2019 г. отразява вярно данните за стажа на лицето, но е установено, че в удостоверения обр. УП-2, с които е удостоверен осигурителният доход на лицето, са вписани суми за брутно трудово възнаграждение, несъответстващи на възнагражденията на лицето, посочени в разплащателните ведомости. По този повод осигурителят е анулирал посочените документи, като е издал ново Удостоверение образец УП-2 с изх. №61/02.08.2019 г., в което съответно на данните от ведомостите са посочени данните за брутно трудово възнаграждение на жалбоподателката. Удостоверението е представено в ТП на НОИ - С. ведно с констативния протокол на 14.08.2019 г.

Пенсионният орган е изискал от контролните органи на ТП на НОИ - С.-град да бъдат извършени аналогични проверки и по отношение на осигурителите „Полипост — поща и логистика“ ЕАД - [населено място], [фирма] - [населено място], [фирма] - [населено място] и ЗД [фирма] - [населено място]. Резултатите от извършените проверки са обективирани в нарочни констативни протоколи, изпратени в ТП на НОИ — С., от които се установява следното:

По отношение на проверката при осигурителя ЗД [фирма] - [населено място] (Констативен протокол №КП-5-21-00676883/12.11.2019 г.) - данните за осигурителния доход на жалбоподателката, посочени в Удостоверение образец УП-2 с

изх. №3614/19.12.2008 г., послужило за определяне размера на пенсията на жалбоподателката, не съответстват на възнагражденията на лицето, посочени в разплащателните ведомости. Осигурителят е анулирал посочения документ, като е издал ново Удостоверение образец УП-2 с изх. № 148/11.11.2019 г., в което съответно на данните от ведомостите са посочени данните за брутно трудово възнаграждение на жалбоподателката. Удостоверението е представено в ТП на НОИ — С. ведно с констативния протокол на 20.11.2019 г.

По отношение на [фирма] (констативен протокол №КП-5-21-00684473/27.11.2019 г.) - налице са несъответствия между данните, посочени в представените от Ц. И. Т. документи, удостоверяващи осигурителния доход на лицето за периодите: 01.04.2000 г. - 22.06.2005 г.; 01.07.2005 г. - 31.05.2007 г. и 01.06.2007 г. - 31.05. 2008 г., подадените данни в Регистъра на осигурените лица за периода 01.01.2004 г. — 31.05.2007 г. и тези, отразени в първичните счетоводни документи на осигурителя.

При тези обстоятелства пенсионният орган в ТП на НОИ - С. е преценил, че е налице хипотезата на чл.95, ал.2 от КСО (в действащата към онзи момент редакция) и е постановил Разпореждане №2174-18-314#1/12.12.2019 г. на ръководител ПО към ТП на НОИ - С., с което е спряна отпуснатата лична пенсия за ИОЗ на Ц. И. Т. и определение № 2182-18-796#3/18.12.2019 . за спиране на административното производство за преизчисляване на личната пенсия за ИОЗ на Ц. И. Т., образувано въз основа на подаденото от лицето Заявление с вх. №2182-18-796/14.11.2019 г. за преизчисляване на пенсията по чл.102, ал.1 от КСО.

Двата акта са били оспорени от жалбоподателката по предвидените от закона процесуални способи. С определение №3460/13.05.2020 г. на АССГ по адм.д. № 299/2020г., съдът е отхвърлил жалбата на Ц. И. Т. срещу Определение №2182-18-796#3/18.12.2019 г. на ръководител ПО в ТП на НОИ - С. за спиране на производството за преизчисляване на личната й пенсия.

С решение №1040-18-3/30.01.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. разпореждане №2174-18-314#1/12.12.2019 г. на ръководител ПО към ТП на НОИ – С. е потвърдено. Решението на директора на ТП на НОИ е било оспорено пред съд, но впоследствие жалбата е оттеглена, поради което производството по адм.д. № 2149/2020г. на АССГ е прекратено.

С писмо с 11.08.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С. до директора на ТП на НОИ - С.-град, заверено копие от пенсионното досие на Ц. И. Т. е изпратено за произнасяне относно правото и размера на получаваната от жалбоподателката лична пенсия за ИОЗ, предвид постоянния адрес на жалбоподателката – [населено място], [жк], [жилищен адрес].

След преценка на новоустановените обстоятелства е постановено разпореждане №[ЕГН]/71 от 18.09.2020 г. на длъжното лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С. град. С него е поправено Разпореждане №59/23.08.2000 г. на ръководител ПО при ТП Районно управление „Социално осигуряване“ - [населено място], считано от 10.02.2000 г. и всички последващи го разпореждания за изменения на пенсията, въз основа на резултатите от извършената проверка от контролните органи. Възобновена и едновременно с това изменена и личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателката, като са посочени конкретно размерите на признатия осигурителен стаж и осигурителен доход, размерът на изчислената въз основа на това пенсия и датите от които е отпусната, както и нейното изменение във времето.

Разпореждането е било оспорено по административен ред и е потвърдено с Решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, чиято законосъобразност е предмет на проверка в настоящото производство. Решението на директора на ТП на НОИ от 15.02.2021г. е съобщено на жалбоподателката на 19.02.2021г., а жалбата до съда е подадена на 04.03.2021г., т.е. в законоустановения срок.

От изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява, че въз основа на документите, за които в административното производство не е установено да са неистински, общият осигурителен стаж на жалбоподателката към трета категория е 32 години, 01 месеца и 13 дни до датата на освидетелстване и 13 години, 00 месеца и 11 дни след този момент. Определеният с разпореждането от 18.09.2020г. размер на пенсията е съответен на изходните нови данни за осигурителен стаж и доходи и съобразен с посочения от закона алгоритъм за преизчисления/осъвременявания. Заключение е обосновано и подробно, поради което съдът го кредитира изцяло.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град,

трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е местно компетентен при оспорване по административен ред на разпорежданията, издадени от длъжностните лица по „ПО“ към ТП на НОИ С. – град, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. Решението е издадено в предвидената от закона форма, като е мотивирано достатъчно ясно и подробно. В хода на административното производство пред контролния орган не са допуснати каквито и да било нарушения на процесуалните правила, доколкото КСО не предвижда такива.

За да направи преценка на материалната законосъобразност на оспореното решение, съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 98, ал.1, т.1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт.

Разпоредбата на чл. 99, ал.1 от КСО урежда, че влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, било по заявление на пенсионера – когато същият представи нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17 или гражданското си състояние, било по инициатива на органа – при няколко хипотези, една от които е, че пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание.

При тази правна рамка съдът приема, че разпореждане № [ЕГН] от 18.08.2020г. е нищожно, тъй като е издадено от длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С.-град, наместо от длъжностно лице по пенсионното осигуряване към

ТП на НОИ – С., което се явява компетентният орган за постановяване на разпореждане за изменение на влязлото в сила разпореждане № 59 от 23.08.2000г. и последващите разпореждания за изменение на пенсията.

Останалите възражения на жалбоподателката съдът намира за неоснователни: КСО не предвижда срок, в който влезлите в сила разпореждания могат да се изменят или отменят, при наличието на предвидените предпоставки за това. В производството по издаване на разпореждане по чл. 99, ал.1 кодексът не предвижда уведомяване на адресата преди издаване на разпореждането. Правата на адресата са гарантирани от уредената в закона възможност за оспорването на разпореждането по административен и съдебен ред. КСО не съдържа норма, която да препраща към АПК за всички неуредени от кодекса случаи. Препращането към АПК е винаги към конкретни норми и при точно определени хипотези. В рамките на административното и съдебното оспорване жалбоподателката има право да сочи и оспорва доказателства. Разпореждането за спиране на пенсията не е предмет на настоящото производство – пряко или косвено, затова съдът не следва да обсъжда довода, че същото е нищожно.

По изложените съображения съдът приема, че решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което жалбата срещу посоченото разпореждане е оставена без уважение, не е съобразено с материалния закон и следва да бъде отменено. Следва да се прогласи нищожността на разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.08.2020г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С.-град и преписката да се изпрати за произнасяне на компетентния орган - ръководител "Пенсионно осигуряване" в ТП на НОИ – С..

От страна на жалбоподателката не са претендирани разноски (с оглед изявлението на пълномощника, направено в последното открито съдебно заседание) и затова с оглед изхода на делото разноските следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд – АССГ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. И. Т. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП на НОИ – С.-град.

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.08.2020г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С.-град.

ИЗПРАЩА преписката за изменението на влязлото в сила разпореждане № 59 от 23.08.2000г. и последващите разпореждания за изменение на пенсията на жалбоподателката на компетентния орган - ръководител "Пенсионно осигуряване" в ТП на НОИ – С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: